

після виступу керівника, на адресу його заступника, який із бундючним пафосом почав свій виступ словами: "Я погоджуюся з думкою директора ...", в залі пролунала репліка-запитання: "А своєї власної не маєте?" Правда, в цьому разі мабуть до власної слід віднести наведений після цього всього пасаж: "Доволі тотальним, на наш погляд, є визначення ..." , тим паче, коли виявляється, що воно не зовсім тотальне, зважаючи на продовження: "проте, у їх визначенні також відсутні рекомендації стосовно ...".

Тож із урахуванням таких перлин-тавтологій, як "Аналізуючи, все вище зазначене, можна зауважити ..., Підсумовуючи вище викладене можна зробити висновок ..., Проаналізувавши ряд авторів ..." цьому пасує латинська максима *audi vide sile*. Неспроста ж першим напрямом роботи цієї конференції визначено бухгалтерський облік як систему знань, яку слід доповнювати не рефератами чужих праць, а золотими крупинками власних думок.

Список використаних джерел

1. Єфименко Т. І., Конопльов С. Л. Інституціональні аспекти реформування державних фінансів /Фінанси України, 2016. № 6. С. 7-30.
2. Проблеми економіки України Збірник наукових праць. Випуск 11. Тернопіль, 2006.

Яцишин С. Р.

кандидат економічних наук, доцент,

Каторож В. І.

магістрант

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ У ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Щоб орієнтуватись у фінансово-ресурсному потенціалі установи, потрібно вміти його правильно застосувати на майбутнє, знайти напрямки розвитку установи або проблемні внутрішньо-організаційні ділянки, що потребують корегування. Тобто потрібно володіти достовірною оперативною інформацією установи. Саме це служить одною із граней економічної сутності звітності.

Зміни рівня економічного розвитку нашої країни протягом останніх років, впровадження заходів щодо цільового та економного витрачання бюджетних ресурсів призводять до певних змін у веденні бухгалтерського обліку та, відповідно, формах складання фінансової звітності бюджетними установами. Останнє, у свою чергу, зумовлює затвердження Міністерством фінансів України різного роду положень та інструкцій про порядок складання місячної, квартальної і річної звітності установами та організаціями, що отримують кошти з державного та місцевих бюджетів. При цьому передбачена можливість внесення змін до цих нормативних актів за необхідності.

Поняття «державний сектор» являє собою сукупність економічних суб'єктів, які сформовані на основі або за участю державної власності (підприємств, установ), стосовно яких можливе здійснення управління суб'єктами державної та місцевої влади.

Суб'єкти державного сектору – це суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному фонді яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.

Обліковий процес в установі ДСЕ завершується формуванням звітності на основі поточних даних для розрахунку економічних показників, необхідних для управління.

Звітність – це, насамперед, підґрунтя інформаційного забезпечення оцінки та аналізу фінансового стану цієї установи.

Поняття «звітність» можна розглядати з різних ракурсів та думок, адже це досить широке поняття, зокрема:

– це завершальний етап системи бухгалтерського обліку, який підсумовує, систематизує, аналізує дані про роботу установи, які потрібні зацікавленим користувачам для подальшої діяльності в майбутньому;

– це відображений у електронній (друкованій) формі механізм взаємопов'язаних показників грошових коштів, виділених з державного бюджету для установи, а також додаткові джерела формування коштів, їх використання та прибутку; він визначає вартість запасів установ, активів, об'єм залучених коштів в установу;

– це дані обліку, на основі яких можливий аналіз діяльності державної установи.

Отже, звітність як економічна категорія трактується за двома напрямками. З одного боку, вона є економічною інформацією про виробничу й фінансово-господарську діяльність суб'єкта господарювання. З другого – звітність як елемент методу бухгалтерського обліку – це метод узагальнення і подання інформації про результати діяльності установи.

Складанням звітності завершується обліковий цикл бухгалтерського опрацювання даних. Звітність за своєю суттю має включати не тільки систему економічних показників, а й сукупність способів і прийомів узагальнення даних обліку та фінансового стану суб'єкта господарювання.

Якщо говорити про фінансову звітність, то вона є більш конкретизуючим поняттям. Це сукупність форм звітності, складених на підставі даних фінансового обліку з метою надання користувачам узагальненої інформації про фінансовий стан і діяльність суб'єкта господарювання, а також зміни в його фінансовому стані за звітний період в зручній та зрозумілій формі для прийняття різними користувачами ділових рішень.

Відповідно складові елементи фінансової звітності це – активи, зобов'язання, власний капітал, доходи, витрати. Елементи фінансової звітності мають поділ за відведеними статтями. Склад та зміст таких статей визначається відповідними стандартами.

Через форми фінансової звітності відбувається зв'язок у різного характеру. Адже, наприклад, бюджетна установа, може виступати як суб'єктом державного сектору (контролюючим органом) так і користувачем інформації, споживачем.

Цілі, які переслідують при формуванні фінансової звітності установи державного сектору економіки, це відображення стану їх майна та результатів діяльності у процесі виконання кошторису доходів і видатків.

Слід звернути увагу, що склад звітності, ступінь деталізації її показників визначається періодом, за який складається звітність. Місячна звітність менш деталізована, ніж квартальна та річна, але її показники теж важливі. Вони дозволяють отримати інформацію, необхідну для поточного контролю за станом виконання кошторису бюджетної установи за доходами та видатками, оперативного управління ресурсами бюджету.

Органічний зв'язок між бухгалтерським обліком і звітністю встановлюється лише в тому разі, коли підсумкові дані поточного обліку за звітний період відображаються у відповідних звітних формах у вигляді синтезованих показників.

Список використаних джерел

1. Левчук Н., Яцишин С. Організація складання звітності бюджетними установами. *Збірник наукових праць студентів кафедри обліку в бюджетній та соціальній сфері*. Тернопіль, ТНЕУ. С. 79-82. URL.: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/17249>
2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 «Подання фінансової звітності» від 24.12.2010 № 1629. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0095-11>

3. Яцишин С.Р. Суб'єкти державного сектору в структурі економіки держави. *Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні* : матеріали III міжнар. наук.-практ. конф., 10-11 жовтня 2014 р. Тернопіль: ТНЕУ, 2014. С.181-182. URL.: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/16295>
4. Яцишин, С. Р. Методика і технологія консолідованої фінансової звітності. *Ефективна економіка*. Електронне наукове фахове видання. Випуск № 8, 2016. URL.: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5113>
5. Яцишин, С. Р. Консолідація фінансової звітності: автоматизація процесу формування / С. Яцишин // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016. – Випуск № 14. Грудень 2016 р. Електронне фахове видання. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/14-2016/209.pdf>
6. Лучко, М. Р. Консолідація фінансової звітності [Електронний ресурс] : навч. посіб. / М. Р. Лучко, С. Р. Яцишин. - Тернопіль : ТНЕУ, 2017. - 281 с. Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/28695>
7. Лучко, М. Р. Звітність установ державного сектору економіки [Електронний ресурс] : навч. посіб. / М. Р. Лучко, В. М. Рожелюк. - Тернопіль : ТНЕУ, 2018. - 180 с.
8. Яцишин, С. Р. Етапи формування консолідованої фінансової звітності [Текст] / Яцишин С. Р., Хаблюк О. А. // Облік, оподаткування і контроль : теорія та методологія : зб. матеріалів III міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. [м. Тернопіль, 26 черв. 2018 р.] / редкол. : Bartosiewicz Sławomir, Henning Dräger, Korzeb Zbigniew [та ін.]. - Тернопіль : ТНЕУ, 2018. - С. 69-72. URL.: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/31071>
9. Рожелюк В.М. Принципи підготовки консолідованого бухгалтерського балансу/ В.М. Рожелюк: зб. матеріалів VI Міжнар. наук.-практ. конф. ННЦ "ІАЕ"[«Шляхи реалізації завдань Концепції розвитку бухгалтерського обліку в аграрному секторі економіки України»] 14 травня 2010 р.: зб. тез та виступів. – К.: ННЦ ІАЕ, 2010. – С. 181–186